
ENDLESS DAYS

Но нека започнем с модела накратко. Психиката, която при човека на индивидуално ниво притежава качествата „съзнание“ и „самосъзнание“, е система, която възниква на базата на индивидуалната неврофизиологична памет. Без памет няма психика, но паметта е само средата. Психиката е специфичен процес в паметовата среда, който е силно индивидуализиран. Всяка конкретна психика е различна от другите. Пълна и единна теория за психичното няма, но в никакъв случай не може да се каже, че научният подход е безсилен тук. Напротив, съвсем ясно е, че психиката е специфичен информационен процес, специфична система, чийто субстрат е информацията. Проблемът е този процес да се опише успешно и прецизно. Също така, достатъчно ясно е, че за да съществува психичното като система от информация, е необходим поток от информация, постъпващ от сензорите. Ако прекъснем този поток, психиката се разстройва (понякога обратимо, понякога необратимо за определени фази от онтогенеза), т.е. тя е система от поточен тип. Без да навлизаме в подробности, можем само да скицираме, че идеята за лично безсмъртие предполага създаване на информационен мост между мозъка-донор и мозъка-приемник, за да се изгради най-напред обща паметова среда (обща памет) и едва тогава психиката – като строго индивидуален процес – да мигрира в мозъка-приемник. Може с достатъчно основание да се каже, че процесът „психика“ при това се разпростира върху двата свързани мозъка, които работят единно с единна памет. Миграцията на психиката в този смисъл не означава нейното удвояване или копиране и очевидно представлява непрекъснато развитие на процеса с усвояване на нови и нови носители, които предоставят по-голям обем памет и по-високо бързодействие и по-голяма надеждност на запазване на информацията. Чудесно начало...

But let us start with the idea in a nutshell. The psyche, which in man at individual level has the attributes of consciousness and self-awareness, is a system evolving on the basis of the individual neurophysiologic memory. Without memory there is no psyche, but the memory is only the medium. The psyche is a specific process in the memory medium which is strongly individualized (any particular psyche is different from the others). A complete and unified theory of the psyche has not yet been built. However, we can clearly stand behind that the scientific approach is not helpless here. Contrariwise, it is quite clear that the psyche is a specific information process, a specific system where its substrate is the information. The problem is to determine this process clearly and precisely. It is also quite clear that, in order to be able to exist the psyche as a system of information it requires a certain flux of information incoming from the senses. If this flux is ceased the psyche is disrupted (sometimes it could be reversible, sometimes it is irreversible for particular phases of the ontogenesis). In other words the psyche is a system of dissipative type. Without going into deep detail we can just briefly outline that, the idea of personal immortality supposes a creation of an information bridge between a brain-carrier and a brain-successor so at the first step is created an united memory medium (common memory between both), and then the psyche as a strictly individualized process to migrate in the brain-successor. There are enough grounds to say that, the process psyche itself in that case will be spread between the two connected brains, which are working as one unit with a common memory. Therefore, the migration of the psyche is not its duplication or copy, and obviously it is a continuous development of the process along with the acquisition of more and more new successors (carriers), which in this case represent a bigger capacity memory, faster processing and improved reliability for information preservation. Good start of the story...

Опитваме се да дадем поглед за това, как съзнанието ни може да бъде пренесено извън човешкото тяло в по-съвършен и дълготраен носител. Разбрахме, че планирате да издадете и книга за теорията си. Разкажете ми малко предварително за нея.

Заглавието ще бъде „Лично безсмъртие без мистика и религия“. Нейният основен принос е научна постановка на идеята за лично безсмъртие на базата на системен подход (разработен за целта вариант на обща теория на системите, приложен за приложение към идеята за лично безсмъртие). Последователно и от единни позиции се дава отговор на три въпроса, свързани с безсмъртието на личността в рационален план: 1. Принципно възможност; 2. Техническа реализация; 3. Практическа целесъобразност за човечеството. Експлициран е философският потенциал на идеята за лично безсмъртие под формата на системен модел на Вселената, който непосредствено следва от приемането на тази посока на мислене, както и евристичното взаимно обогатяване на идеята за лично безсмъртие и обща теория на системите. Следствията от този нов модел на Вселената са толкова много и толкова интересни сами по себе си, че остават за разработка под формата на друга монография. Книгата е краен етап на проучвания и изследвания, провеждани в продължение на три-четири десетилетия. Първите публикации са направени в седмичното издание за наука и техника „Орбита“, бр. 18/06.05.1978 – „Холографен модел на паметта“ (Т. Колев и Г. Примов) и в сп. „Човек, еволюция, космос“, бр. 1/1983 – „Можем ли да вложим нов смисъл в идеята за лично безсмъртие“ (Т. Колев). По-късно, някои резултати са представени за защита като дисертационен труд в Института по философия на БАН и успешно защитени. През 1987 Т. Колев получава степен на доктор (Ph.D.) точно по тази тема. Натрупаната информация и получените резултати след обобщение и подходящо подреждане са основния материал на книгата.

Може ли личността да се развива безкрайно във времето, без да прекъсва развитието си след промяна на „носителя“ си – човешкото тяло?
Да! Точно това е залегнало в основата на идеята

You are trying to present a view on how one's consciousness could be transferred outside of the human body in a more complete and durable carrier. We found out that you are planning to issue a book on your theory. Could you please share with us something more about that before it comes out?

Its title will be „Personal immortality without mystics and religion“. And its main contribution is a scientific grounding of the idea for personal immortality on the basis of the system approach (for the purposes of which we have developed a version of the General System Theory adapted to the idea of personal immortality). Consecutively and from a unified position is being given an answer to three questions related to the immortality of the personality in a rational aspect... 1. Possibility in principle. 2. Technical realization. 3. Practical expedient ability for the humanity. The philosophical potential of the idea of the personal immortality as a version of a system model of the Universe, which naturally follows by the acceptance of this thought direction, as well as the heuristic mutual extension of both the idea of personal immortality and the General System Theory have been explored in the book. The consequences of this new model of the Universe are so many and so fascinating by themselves that it would be worth to continue with a second monography in the nearest future. The current book is actually the final stage of some scientific research and investigation done over three or four decades. The first papers were published in a weekly issue for science and technology „Orbita“ issue 18, 06 May 1978. Followed by „Holographic model of memory“ (T. Kolev & G. Primov) and Man, Evolution, Cosmos Magazine issue 3, 1983 Can we put a new meaning into the idea of personal immortality (T. Kolev). On a later stage some of the results were presented within the public defense meeting at the Philosophy Institute at Bulgarian Academy of Science and in 1987 T. Kolev has acquired a Ph.D. degree on the same topic. The information accumulated and the results obtained, undergone generalization and appropriate organization, are the essence of the book.

Is it possible for the individual personality to develop itself indefinitely with time, without ending that development after it changes its "carrier" – the human body?
Yes! This is precisely what is lying down on the grounds

за лично безсмъртие в кибернетичния вариант – неограничено във времето развитие на определена личност в поредица от носители (тела) с приемственост и нарастващо съвършенство. Има ли, идентифицирани ограничения на развитието на личността освен ограниченията на тялото, освен смъртта?

Ще има ли теоретично някакви граници човешкото развитие и познание след „промяната“?

Ако ползваме тази терминология и преди „промяната“ основния философски въпрос, за отношението между материя и съзнание в неговото материалистическо решение, не поставя граници на развитието и познанието. Противното се нарича агностицизъм. Нашата философска позиция е материалистична и може би идеята за лично безсмъртие я прави по-видима, по-образна и конкретна, защото действително след „промяната“ естествената среда за съществуване и развитие на човечеството няма да се изчерпва само с повърхността на една планета, а ще бъде цялото космическо пространство с цялото неизчерпаемо разнообразие от субстрати, далече надхвърлящи възможностите, които предоставя биологичният субстрат. Процесът на експанзия на хората не може да бъде ограничен дори от рамките на физическата Вселена (т.е. пространството и времето на нашата физическа Вселена), а вероятно ще проникне в различно пространство-време с нови качества и дори в области, където тези понятия не работят. „Промяната“ няма да бъде еднократно събитие. Това по-скоро ще бъде един процес от безкрайно много стъпки, във всяка от които ще се осъществява усвояване на нов носител, както бе описано преди. Постигането на определен успех в оцеляването, ще бъде свързан с съответното подобрение в „носителя“ на личността, а това ще доведе до „откриване на нови хоризонти“ за човека, но това променено съществуване ще има отново граници, които от своя страна ще предоставят нови предизвикателства пред нас. Тук с известно отклонение от основната тема, бих искал да продължа. Описаното до тук дава модел на една положителна обратна връзка между носител (тяло) и психика (човешка личност), без ограничения.

of the idea for personal immortality in its cybernetic version: an unlimited in time development of a particular personality through a sequence of carriers (bodies) with continuity and increasing perfection. Do we know about any identified limitations of the development of the personality except the limitations of the body and the death?

Will there be any theoretical limits for human knowledge and development after „the change“?

If we step on this terminology, it is even before „the change“ the main philosophical question about the relationship between the matter and consciousness in its materialistic solution does not impose any limits of the development of the knowledge. The opposite is called agnosticism. Our philosophy position is a materialistic one and maybe the idea for personal immortality make is even more evident, more visual and concrete, because actually after „the change“ the natural medium for the existence and development of the humanity will not end up only with the surface of one planet, but this could be the whole cosmic space with its entire inexhaustible diversity of substrates, providing us with opportunities far exceeding those granted by the biological substrate. The process of human expansion potentially cannot be limited to the frame of the current physical Universe (i.e. the time and space of our physical Universe), but most probably this expansion will be able to penetrate in a different time-space with new properties and even in areas where these concepts will not even work. „The change“ however, will not be a single time event. This will rather be a continuous process of infinite steps, each of them a new carrier will be acquired as it has been described above. The realization of certain success in the survival will be related with a corresponding amelioration of the „carrier“ of the personality, which from its hand will lead to „the revelation of new horizons“ for the humanity, but this improved existence will have again its limitations, which from their hand will be the new challenges for us. Maybe the further we go, the harder next step will be. Here with some deviation from the main topic today I would like to share the following. All what was described so far here imposes us with a model of a positive feedback loop between a carrier (body) and psyche (human personality) which has no limitations. The improved characteristics of the carrier will lead to extended capabilities of the psyche, which can lead from other hand to

Усъвършенстването на носителя ще доведе до разширени възможности на психиката, които биха довели до допълнително усъвършенстване на носителя. Когато на базата на този модел човек се опита да построи представа за близкото бъдеще на човечеството, се получават интересни резултати. От тази гледна точка, развитието на човешкото общество изглежда ще се случва с все по-бързи темпове, скалата на времето става все по-тясна, а показателите напускат пределите на сегашните ни представи. Говоря за „особена точка“ в човешкото развитие, наричана още „сингулярност“, след която развитието на човечеството на практика е неизбежно от гледната точка на сегашните ни представи. „Сингулярността“ е обширна тема, която заслужава отделен материал. Това, което бих искал само да отбележа тук е, че експоненциална крива на растеж се наблюдава в много естествени природни процеси и също и при човешкото развитие. Но на практика във всички случаи има наложени ограничения от обкръжаващата среда. Във всички случаи, в които ограниченията са постигнати графиката на развитието преминава в крива на насищане. Насищане, забавяне на процес, които предполагаме да се ускорява – за живите системи това означава смърт. Все повече хора по света си дават сметка, че въпреки ускоряващите се темпове на научно-технически прогрес, човечеството (ако не промени посоката на своето развитие) се изправя пред непреодолими граници: човешкият интелект, относително бавното развитие на човека, сравнено с краткия човешки живот, еко-енергийната криза, ограничено пространство, ограничена храна. На базата на разсъждения в подобна посока се раждат силно песимистични картини за близкото ни бъдеще. Сингулярността не е факт, но може би е близо, ако се стремим към това.

Има ли интерес и сериозен финансов „гръб“ по света към подобни проекти, свързани с преноса на съзнание? Как и кога си представяте една възможна реализация на теорията? Кога науката ще бъде напълно в състояние да създаде такъв нов изкуствен дом за човешкото съзнание и личност? Това са няколко въпроса! Ще отговорим

further amelioration of the carrier. When on the basis of this model we try to build a vision for our nearest future interesting results emerge. From this point of view the development of the humanity seem to happen with an accelerating speed, the time scale will become narrower and the parameters of development quickly break out the limits of the current imagination. What I'm talking about here is a special brake point of the human development, called by Singularity after which the course of the humanity is unentangled from the perspective of our current mental picture of the world. The "Singularity" is a vast subject, which may deserve a separate paper. But, what I wanted to outline here is that the exponential pattern of growth can be observed in many natural processes as well as in human development so far. However, practically in all cases there are limitations set up by the surrounding medium. Basically, in all cases when the limitations are reached, the curve of the development passes from exponential one into saturation one. Furthermore, saturation, or slowing a process that presumably should accelerate – for the living systems this means Death. More and more people around the world now give themselves an account that regardless of the accelerating rates of the scientific-technical progress, (if the course of the development is not revised significantly) the humanity will face some insurmountable limits: the human intelligence, relatively slow individual development of the human being, compared with relatively short human life; eco-energetic crisis; limited space on Earth; limited food resources; Grounded on speculations on this topic, a very pessimistic pictures of our nearest future could be born. The Singularity is not a fact, but it may be near and especially if our efforts are focused towards its achievement.

Is there currently any interest and serious financial backing around the world for such projects, concerned with consciousness transfer? When and how do you see a possible implementation of the theory? When science will be completely ready to create such a new artificial home for human consciousness and personality? These are several questions! So we will provide an

последователно на всеки един от тях. За нас сериозен финансов „гръб“ означава правителствата на мощни държави като САЩ или Русия или съюзи като ЕС или НАТО да приемат програми за реализация на проекти свързани с идеята за лично безсмъртие. Все още няма подобни програми и управляващите все още не обсъждат тази възможност. Това не означава, че неправителствени организации и корпорации и частни лица не работят по въпроса. Ще дадем примери. Най-новата работна група 2045.ru, възникна в Русия. В САЩ възникна и функционира от няколко години организация, която се опитва да обхване всички аспекти на удължаване на живота и постигане на лично безсмъртие. Преди imminst.org, от 2011 longecity.org. Ние също публикувахме материали в този сайт. В Русия, където имат повече традиции по въпроса (виж интервюто на акад. В. Глушков от 1975 във в. "Орбита" и „Техника молодежи“) се формира от няколко години неформална група от няколко десетки учени и специалисти обединени от идеята за техническо безсмъртие: groups.google.com/group/Techno_Immortality. Един от тях – Ян Корчмарюк постави въпроса за формиране на нова научна дисциплина – сетлеретика, т.е. наука за преселване на личностите в нов носител (виж transhumanism-russia.ru). Същата тази група прави прогноза за реализация на идеята за лично безсмъртие. Времето за реализация на модела зависи от броя на хората въввлечени в разработката му.

Какво да очакваме от новите си „тела“ си в светлото бъдеще на безсмъртието?

„Светлото бъдеще“ се асоциира със „светлото бъдеще на комунизма“ и ако пренебрегнем този отрицателен момент, можем да отговорим, че новите „тела“ ще ни предоставят такава свобода, че вероятно въображението ни трудно ще може да роди що годе пълна картина. Реалният процес на последователно преселване ще роди изненадващи форми и неочаквани възможности, но съвсем в груб вид може да се каже свободата на формата и субстрата на нашите бъдещи тела вероятно ще предизвика... Първо – невероятно разтягане на психичното време. Невронните мрежи на биологичния мозък работят с честота

answer sequentially to any of them. We understand “a significant financial support” as something like governments of powerful countries as USA or Russian federation, or Unions like EU or NATO to accept programs for the realization of projects related to the idea for personal immortality. Which is still not a fact and this possibility is still not under discussion from our regulators. However, this does not mean that non-governmental bodies, corporations and also single entrepreneurs do not work on the area. We can give here very good examples... In USA emerged and it is now functioning over several years an organization which is trying to cover all aspects of life extension and also achievement of a personal immortality. The most recent one: 2045.ru. It's former imminst.org. Now already is longecity.org. In Russia, where there are more traditions on these grounds (see the interview by V. Glushkov issue “Орбита” and „Техника и молодежи“) there is non-formal group of scientists and specialists united since few years over the idea of the technical immortality: groups.google.com/group/Techno_Immortality. One of them – Mr. Yan Korchmariuk grounded the question of forming a new scientific discipline – settleretics, i.e. science for the re-settling of the personality from one carrier to another (see transhumanism-russia.ru). This same group has made a prognosis for the realization of the idea for personal immortality. Indeed, the time for the realization of the model depends of the effort being done and the number of people involved in its accomplishment.

What can we expect from our new “bodies” in the bright future of immortality?

A “bright future” is usually associated with “the bright future of the communism”, but if we disregard this aspect we can also say that our new bodies will (should) be able to provide us with such a freedom, that it is most probable that our imagination hardly can deliver us a rough picture. The actual process of sequential re-settling will bring a surprising forms and unexpected opportunities, roughly we can extrapolate that the freedom of the form and substrate of our future bodies most probably will give rise to the following... First, the unconceivable stretching of the mental time. The neural networks in the biological brain work in a frequencies up to 1000 Hz; If we assume that one is possible to build a crystal brain

около 1000 Hz. Ако допуснем, че е възможно изграждането на кристален мозък с помощта на нанотехнологии, аналог на биологичния мозък без никакви други усъвършенствувания, само скоростта на процесите в него (честота около 10 GHz) ще доведе до ускорение на психичните процеси 1 млн. пъти и дори повече. А това ще означава, че ще можем персонално да усвоим информацията натрупана от човечеството за цялата история на съществуването за няколко десетки минути, ако ни бъде подадена подходящо. Днешният човек с потока на своето време ще заприлича на „почакай малковец“ от разкошния разказ на Ерик Ръсел и както предвижда Станислав Лем, нишката на разбирането бързо ще се скъса. Второ – нашите биологични организми са сложни йерархично организирани системи от нивото на молекулите (ДНК, РНК, белтъци, мембрани и пр.) до нивото на целия организъм. Това означава, че различните процеси – енергийни, информационни са синхронизирани и координирани от нивото на молекулата до нивото на целия организъм и дори до нивото на обхващащите системи – вид, общество, биосфера. Но дори и технологиите днес вече проникват на няколко нива по-дълбоко – нанотехнологии, ядрени процеси и пр. Как ще изглежда изкуствен организъм, който е изграден, синхронизиран и организиран от нивото на наночастиците до макрониво?! Или от нивото на вътрешноядрениите процеси до макрониво?! Такъв организъм ще изглежда като свръхсъщество със свръхвъзможности в сравнение с биологичните организми (виж научно-фантастичния разказ на А.Е. Ван-Вогт „Чудовище“). Трето – свободата на формата и субстрата вероятно ще доведе до невероятно разклонение и разнообразие на човешките същества, които ще имат общ корен – днешният човек, съзнание и разум. Вероятно ще се наблюдава освен диференциация и разнообразие и силна тенденция към единство и много по-силно и пълноценно общуване между отделните съзнания, както и проява на непознати за днешните реалности ефекти и психични процеси.

Досега сякаш всички организми бяха „роби“ на генома, стоящ в основата на всеки един от тях – геномът позволява на организмите да се запазват,

by nanotechnologies, an analogue of the biological brain without any further sophistications but the frequency increase up to 10 GHz, this will lead to an acceleration of the mental processes by 1 million fold. And this can be translated into a possibility to absorb all the information accumulated by the humanity from the beginning of our history for less than an hour if of course it is provided with a proper input. The contemporary man with the flow of his time will look like a "wait-a-minuteman" from the splendid story by Erick Russel, or as Stanislaw Lem has forecasted the thread of the understanding will be broken very quickly. Second, our biological organisms are complex hierarchically organized systems by the level of molecules (ribonucleic acids, proteins, and lipid membranes) up to the level of the organism as a whole. This means that different processes of energy and information are synchronized from a molecular level up to the level of the whole organism and also up to the level of the environmental system – species, society and biosphere. However, even we have today technologies that penetrate few levels deeper – nanotechnologies, nuclear processes etc. we can only try imagine how an organism built and synchronized from the level of nano-particles up to the macroscopic level! Or from the level of intranuclear processes up to a macroscopic level? Such organism will look like a hyper creature with hyper abilities compared to the biological systems (Please refer to the science fiction novel of A. E. van Vogt "Monster"). Third, the freedom of the form and of the substrate most probably will lead to an incredible branching and diversity of the human beings; they will all have their common origin – the contemporary man, consciousness and intellect. However, apart from the differentiation and diversity it is most probably that a strong tendency for unity and increased value communication will occur between the separate personalities, as well as the emergence of unknown for the current reality psychological processes.

It seems that until now all organisms were "slaves" of the genome, standing in the base of every single one of them – the genome allows organisms to preserve

но в крайна сметка всички организми поотделно до един са смъртни, за разлика то самия геном. Успя ли човекът да надхитри „човешката“ си геномна природа и края ли е това на едно „робство“ към генома в името на видивото ни оцеляване – с всичкото това осигуряване на вода, храна и секс, с цел продължаване на вида?

Очевидно при човека се наблюдава добре изразена инверсия. Докато при всички животински видове генетичната система от информация (по терминологията на В. И. Кремянский) е водеща, а психиката е обслужваща, прецизираща поведението. То при човека, заедно с превръщането му в личност със съзнание и самосъзнание и възникването на човешко общество с разделение на труда, език и комуникации, феномени като наука, култура, социално онаследяване и пр., психиката и личността се превръщат в главна линия на съществуване и развитие. Еволюцията при човека е преустановена и заменена от социално развитие. Разбира се днешният човек не може без своята биология и биологично възпроизвеждане, но тежестта на съществуването и развитието вече е пренесена извън тази сфера в сферата на социалните процеси – производство, наука, култура и пр. При прехода към лично безсмъртие без съмнение ще бъде преодоляна последната зависимост от генетичната система от информация и заедно с това „тясното звено“ в социалното развитие, предизвикващо целия спектър от глобални проблеми.

Предполагам ще отпадне и нуждата от ходене на работа и очакването всеки месец на заплатата?
Пак започнахме да си говорим за построяване на комунизма. Така или иначе без усилия и творчество няма да мине. Възможно е тези форми на социална организация да отпадат, но вероятно ще бъдат заменени от други близки по смисъл. Личното безсмъртие не може да бъде абсолют, а само-разширяващ се и динамизиращ се процес. Преодолявайки непосредствените заплахи за нас като индивиди и общество ще осъзнаем нови много по-мощни и значими проблеми.

Има ли вероятност в бъдеще да може да говорим

themselves, but in the end all organisms individually are mortal, unlike the genome itself. Did the human manage to outsmart its "human" genome nature, and is this the end of that kind of "slavery" to the genome in the name of our species' survival – and with that the end of the need to supply food, water and sex?

It is quite obvious that in human beings there is an inversion. As about to all animal species the genetic system of information (by V. I. Kremyansky) is the leading one and the psyche is in service, accommodating the behavior. To the man, along with his transformation into a personality with a consciousness and self-awareness and with the emergence of the human society, the mind and the personality become the main route of existence and development. The evolution in man is ceased and replaced by social development. Of course, the contemporary man cannot exist separately without his biology and biological reproduction, but the weight of the existence and the development has already been displaced into the field of social processes – production, science, culture etc. The transition to a personal immortality with no doubt the last dependency from the genetic system of information will be surmounted and along with it the current bottle neck in the social development causing the full spectrum of global problems.

I guess the need for work, salaries will also disappear?
“Here again we have started to talk about to build the communism”. One way or another, we cannot survive without applying efforts and creativity. It is possible that some particular forms of social arrangement to be dropped, however it is most likely that these will be replaced by others same in essence. The personal immortality cannot be an absolute, but rather a self-expanding and self-dynamizing process. With the overcome of our impending challenges for us as individuals and for the society we will start to gain awareness for many new and much more and on a bigger scale problems.

Is there a possibility for us in future to be able to under-

за туристически обиколки в открития космос, с продължителност от няколко светлинни години? Неограниченото съществуване и развитие на личността във времето (безсмъртието) без съмнение ще даде възможност за немислими за днешния ген пътувания. Но много е вероятно все пак пътуванията да не станат по сегашната схема с космически кораби. Най-малко, защото ние самите ще имаме възможности много по-големи от днешните и близко предполагаемите космически кораби. Част от хората ще могат да се превърнат в нещо като живи космически кораби с подходяща форма и ще могат да извършват дългосрочни пътувания в космоса. Съществува и друга възможност – за пътувания в дълбочина, а не в ширина и това пътуване ще бъде много по-завладяващо и актуално от другото.

Ако реши да се самоубие, човек трябва просто да си дръпне шалтера, така ли? Едва ли това е истинският край? Дали не следва нещо друго след като напуснем познатата ни реалност? Нашата цел всъщност е не-желаната смърт. Винаги сме възприемали самоубийството от скука, депресия или личностна безизходица, като много сериозна патологично психична отклонение, като протиевнестествено явление. Оставаме настрана саможертвата в името на по-висша цел. Какво означава „да напуснем познатата ни реалност“, т.е. ние съществуваме просто след смъртта преминаваме в нова реалност. Едва ли?! Смъртта означава, за съжаление, разрушение и тотално унищожение на психиката, съзнанието и самосъзнанието. Смъртта не е страшна за генетичната система от информация, тя след акта на размножение се предава в новото поколение и действително осъществява безсмъртие. Не е така за психичната система от информация, кодирана и реализираща се като процес в невронните мрежи на мозъка. Заедно с разрушението на мозъка, тя изчезва необратимо. И тази необратимост е пряко свързана с уникалността и индивидуалността на всеки психичен процес. Веднъж угасен пламъкът на психиката може да бъде запален отново, но едва ли ще бъде същия, дори при напълно възпроизвеждане на паметта, което също е под въпрос.

take a kind of tourist "cruises" in space, with the span of several light years?

An unlimited existence and development of the personality over time (the immortality) will no doubt provide us with opportunities of unthinkable for us today travels. However, it is quite likely that the travel will not be made by the current sketch with space ships. At least because we will then have capabilities much wider than any of the current or hypothetical space ships. Some of the people will be able to transform their bodies into something as a "living space ships" with an adequate construction and then will be able to execute long term travels into the space. Another opportunity also exists – to make a travel "in-dept", opposed to the travel "in-space" and we believe this travel will be much more exciting.

If the individual wants to commit suicide, what, he just needs to pull the plug? It seems doubtful that this will be the actual end? Is it possible for there to be something more for us after we leave our known reality?

Our aim is indeed the involuntary death. We have always understood the suicide resulting from boredom, depression or any other personal impasse as a quite significant pathologic deviation of the mind, and as a unnatural event. Let's leave aside the one's sacrifice of his life for a higher cause. What means "to leave our known reality" or are we exist after Death just passing into another reality? It is hardly to believe that! The Death means, with regret, a destruction and a total annihilation of the mind, consciousness, and the self-awareness. The death is not frightening or the genetic system of information, it is being transferred to the new generation after the act of the reproduction and it really achieves immortality. This is not the case for the mental (psyche) system of information, which is coordinated and realized as a process in the neural networks of the brain. With the destruction of the brain it is gone irreversibly. Moreover, this irreversibility is directly related to the uniqueness and the individuality of each mental process. Once extinguished the flame of the mind even alight again, it will never be the same, even in absolute reproduction of the memory, which is also questionable.

Как по-точно си представяте това „прехвърляне“ на съзнанието от мозъка ни в нещо друго?

Нещо друго – означава пак мозък! Като начало може да бъде друг биологичен мозък, а по-късно мозък на друг субстрат, но с по-голяма и по-бърза памет или други полезни нововъведения. Във всички случаи с такава степен на приемственост, че съзнанието и самосъзнанието ни да се чувства по-комфортно с новите сетива, а мозъчните процеси да обезпечават по-бърза и точна мисъл, разширено съзнание и разпределеност на вниманието в по-голяма степен от колкото притежаваме, по-прецизна и по-бърза памет и интуиция и пр. Прехвърлянето на личността с нейното съзнание и самосъзнание може да стане само на базата на информационен мост между стария мозък-донор и новия мозък-приемник. Информационният мост може да изглежда подобно на това, което е сътворила еволюцията – мазолестото тяло (Corpus Callosum), обезпечавашо единството и съвместната работа на двете полукълба на кората на мозъка, които без него се превръщат в два отделни мозъка (виж експериментите по разсичане на мазолестото тяло). Технологично подобна връзка между два независими мозъка може да се постигне посредством микроелектродна техника и микроелектродни матрици, вживени в мозъчната кора. Експерименти по вживяване на микроелектроди в кората на мозъка и подкоровите структури – тъй наречените имплантанти – са проведени още през 60-те години на миналия век (от Хосе Делгадо) и след забравата от две десетилетия отново преживяват възраждане и младост при разработката на проблема връзка „мозък – компютър“ днес. Възможни са и други много по-ефективни инженерни решения! Принципът обаче си остава един и същ – информационен мост. При еволюционното развитие всяко мозъчно нововъведение се е надстройвало над вече съществуващият мозък и се е свързвало с него с информационен мост и се е превръщало в негова водеща подсистема (виж К. Сейган).

Какво да очакваме в позитивен и негативен план, след като съзнанието ни е пренесено в ново „тяло“?

How exactly do you imagine this “transfer” of the consciousness from our brain to something else?

„Something else” – means again a brain! As a beginning it could be another biological brain and at a later stage a brain built on a different substrate with bigger or faster memory or other useful innovations. In any case, there should be such a grade of continuity that allows our consciousness to feel comfortable with the new senses, and the brain processes to be able to support faster and more accurate thinking advanced consciousness, distribution of the attention at a higher degree, faster and more precise memory and intuition. The transfer of the personality with it's consciousness and self-awareness can be done only by a building an information bridge between the 'old brain donor' and the 'new brain successor'. This information bridge can be designed likewise it has been created by the evolution – the Corpus Callosum, providing the unity and the joint operation of both brain hemispheres, the latter became without it into two separate brains (please, refer to the documented experiments of Corpus Callosum dissection) Technologically similar inter-connection between two independent brains can be achieved by the means of micro electrode technology or micro electrode matrices, introduced into the brain cortex. Experiments for micro electrode insertion into the brain cortex and sub-cortical structures have been successfully conducted during sixties of the twentieth century by Jose Delgado and after being forgotten for several decades these have now been resurrected for the resolution of the problem brain-computer interface. It is likely that there are much more effective engineering solutions for this task! The principle however is always the same – an information bridge. In the evolutionary development any brain innovation has been upgrading itself on the already existing brain and has connected with it with an information bridge becoming its leading subsystem (by Carl Sagan).

What can we expect in positive and negative aspects, after our consciousness is transferred in a new “body”?
A simple question, however it's complete answer can be

Кратък въпрос, отговорът му обаче може да се разпростре на стотици страници! Най-същественото в позитивен план – осигуряване на устойчиво експоненциално развитие на човешкото общество (сингулярността, за която говори В. Виндж), ако процесът протече нормално. Поради рязкото увеличаване на потенциала на отделната личност и нейните възможности не е изключено израждане на процеса на ниво социум и възникване на планетарна диктатура.

Връзката между мозъка и психиката не ни е съвсем ясна, не съществува ли огромен риск при пренасяне на съзнанието на друг физически носител да се получат „несъвпадения“ с личността на човек и да се получи „счупване“ на връзката? Все пак предполагам, че не говорим за процес на пренос на данни, все едно си пъхаш флашката в компютър? Вече стана дума, че „технологията“ на миграция на личността от стария в новия мозък е всъщност манипулация върху уникален, с много висока степен на индивидуалност процес в определена паметова среда. Тази манипулация предполага създаването на информационен мост, по който най-напред се разширява тази паметова среда, обхващайки и новия мозък. Само ако се постигне такова разширение на паметта, процесът на психиката може да обхване и новия мозък и да се пренесе в него. За това има ясни индикации – индивидуалните преживявания ще могат добре да фиксират усвояването на новите мозъчни структури. Заедно с това субектът ще може да „прогледне“ през очите на новото тяло, да раздвижи и усети новите крайници, да получи усет за тялото и пр. Именно тези субективни преживявания могат да бъдат подложени на тест и едва, когато се изгради пълна увереност, че преселването е успешно, да се прекрати съществуването на старото тяло. За по-голяма сигурност, като начало то може да бъде поставено под наркоза и едва, когато субектът се увери, че се чувства комфортно в новото тяло, старото окончателно да се отстрани. Теоретичните съображения поставят много въпроси и сочат, че може да се намери път, но само експерименталната работа е в състояние да изтъкне действителните проблеми и да даде истински тласък на теорията.

spread on hundreds of pages! The essence in positive aspects – ensuring the grounds of a stable exponential development of the human society (the Technological Singularity introduced by Vernor Vinge). However, due to the sharp amplification of the potential of a single person and its' abilities it is not excluded a deterioration of the process of the level of society and emergence of global dictatorship attempts.

Taking in consideration the fact that the connection between our brain and our psyche is not entirely clear, isn't there a huge risk for "inconsistencies" with the personality during the transfer, and thus "breaking" the connection? I guess that we are not discussing transfer of data like you do it when you insert a flash drive in somebody's computer?

We have already discussed that the "technology" for a migration of the personality from the old into the new brain is in fact a manipulation on unique process with high degree of individuality in a certain memory medium. This manipulation anticipates the creation of an information bridge, which will serve at the beginning for the expansion of this memory medium including and the new brain. Only if we are able to achieve such expansion of the memory, the mental processes will be able to naturalize the new brain and to migrate into it. Therefore, there are clear limits – the individual experiences will fixate the assimilation of the new brain structures. Along with that, the subject will be able to "look" through the eyes of the new body, to move and to feel his new extremities, to gain a sense of the body etc. Specifically these subjective experiences can undergo a test and only when a confidence that the migration is successful is built the existence of the donor body can be ceased. For even more safety, as a beginning the former body can be just switched off by narcosis and only when the subject affirms, that he/she is feeling comfortable in the new body the former one can be removed. The theoretical considerations trigger many questions and indicate that a solution can be found, however this is only the experimental work which is in power to identify the real problems or obstacles and to give real propulsion of the theory.

Човешкият мозък представлява две полукълба, работещи в непрекъсната комуникация помежду си. Могат ли по тази логика отделните човешки мозъци да се свързват помежду си (както това е възможно при компютрите) и в крайна сметка да може да се говори за един евентуален супермозък (както има суперкомпютри по света)?

Да, действително логиката води до такава възможност. Ако си представим „мрежа от мозъци“, които са силно свързани, то индивидуалната психика може да мигрира от мозък в мозък и да опише една сложна траектория, като в тази мрежа е напълно допустимо да съществуват не една, а множество психики. Може би, именно това е представа, която разкрива отговора на въпроса: „Как изглежда свръхразума?“ Но може би съществуват ограничения за броя на свързаните мозъци в мрежа, или други ограничения, свързани с обема на паметта и нейната скорост и прочее... Необходим е експеримент.

Докъде стигна стремежът да се свърже човешки мозък с компютърна машина и какво още липсва, за да стане процесът завършен?

По тази връзка се работи усилено и в голям мащаб. Вероятно ежедневните публикации са по десетина и прогресът е видим. Достатъчно е да поставим в Google фразата „brain computer interface“ и да се уверим в това. Вече е в миналото предвиждането на курсора по монитора на компютъра само със силата на мисълта. Работата в това направление решава до голяма степен много от техническите проблеми пред реализацията на идеята за лично безсмъртие.

Разбираме логиката да се търси продължение на човека в друг формат, предвид тесния диапазон от ограничения, в които човешките тела могат да просъществуват, да не говорим, че засега това е възможно на едно-единствено кълче от Вселената, наречено планетата Земя. Това ли е единственото възможно решение за справяне с човешкото оцеляване?

Да, ние сме убедени, че това действително е единственото възможно решение за оцеляване на човека в дългосрочен план. Идеята за лично безсмъртие не е просто продължение и спекулация

The human brain represents two hemispheres, working in a constant communication between them. Thus, is it possible for the individual human brains to connect between themselves (like it is done with computers), and eventually is it possible to speak of a super brain (like there are supercomputers around the world)?

Yes, indeed the logic leads to such an opportunity. Imagine, a "network of brains", strongly connected to each other, than the individual mind can travel from one brain to another to make a complex path as well as in this network should be admissible to have much more than one minds. Maybe, exactly this representation can reveal us the answer of the question: What the super-mind will look like? However, there may be limitations for the number of brains that can be connected in a network or other limitations with the volume of the memory its latencies or speed or other unknown... so this should be confirmed via an experimental work.

At what stage is the striving to connect the human brain and the computer, and what is missing to make the process complete?

A lot of work on a large scale is being done on this thread currently. It is likely that the daily papers on the topic are ten or more and a significant progress can be seen. It is enough to type in Google "brain computer interface" to see part of the results. It is already in the past achievements to move the mouse cursor with a thought. The work sorted out on this field has already solved many technical obstacles for the realization of the idea for personal immortality.

We understand the search for a different format of human existence, taking into consideration the narrow set of limitations in which human bodies could survive, even more taking in mind the fact that for now the Earth is the only corner of the universe where this is possible. Is the transfer of consciousness the only solution for human survival?

Yes, we are convinced that precisely this is the only solution for the survival of the humanity in a long term. The idea for personal immortality is not just an extension or jobbery with some scientific results, or an insignificant small branch of this movement, but it is rather the high-

с научни резултати, незначително и тънко разклонение в движението, а магистрален път, по който неизбежно ще мине развитието на човечеството.

В последните години се натрупаха неоспорими доказателства за способността на съзнанието психически да взаимодейства с физическата реалност. Как ще го кара съзнанието ни за в бъдеще, ако бъде лишено от най-близката нему физика – собственото му тяло?

Съзнанието няма да бъде лишено от тяло, а дарено с ново тяло, което има по-големи възможности. Вероятно с по-големи възможности и в това отношение – прякото взаимодействие с физическата реалност. Има сериозни основания за това предположение.

Ще превърне ли безсмъртието човечеството в общество от непоправими оптимисти?

Едва ли?! Постигането на преселване на личността в нов носител е само началото на един безкраен процес на преодоляване на предизвикателства пред оцеляването, самозапазването и развитието. Ще имаме много повече и можем да загубим много повече, а това не е за лабилна психика.

Според създателите на холографската идея – Дейвид Бом (доктор по философия и физик от Лондонския университет) и Карл Прибрам (доктор по философия и неврофизиолог от Станфордския университет), то Вселената е просто своего рода гигантска холограма, великолепно разработена до най-малките подробности илюзия, а самите хора сме също такива миниатюрни холограми, измъчвани от смехотворни страсти и амбиции, призрачни образи, прожектирани от космическа киномашина. Запознати ли си с теорията за холографската вселена и какво мислите за нея? Да, запознати сме с идеята за холографската вселена. Пресилено е да се каже теория, необходима е проверка. Изучавах съм квантова механика по монографията на Дейвид Бом, където за пръв път той подчертава важността на съотношенията за неопределеност и на идеята за неразложимост на света на квантовомеханично

way which is more or less inevitable for the humanity.

In recent years, undisputable evidence has shown the ability of the consciousness to psychologically interact with physical reality. How will our consciousness fare in the future, if it's stripped from its most known physic – its own body?

The consciousness mind will not be devoid from a body, but it will be rather given a new one with higher abilities. It is very likely that the abilities will also be improved regarding the direct interaction with the physical reality. The latter statement is supported by solid grounds.

Is human society going to become one of relentless optimists, after it embraces immortality?

Unlikely?! The achievement of personality migration in a new carrier is just the beginning of an infinite process of passing over the challenges related to our survival, self-preservation and development. The more we achieve the more we will have to loose and this will not be for the weak emotions.

According to the creators of the holographic theory – David Bohm (p.h.D in philosophy and physicist from the University of London) and Karl Pribram (p.h.D in philosophy and neuropsychology from Stanford University), the universe is just a kind of a gigantic hologram, an illusion elaborately constructed to its most miniscule details, and people are also such miniature holograms, tormented by trivial passions and aspirations, ghost visages projected by the cosmic machine. Are you aware of that theory and what do you make of it?

Yes, we are aware of the idea for the holographic universe. To call it theory is an overstatement, it needs experimental verification. I've been studying quantum mechanics and the David Bohm's treatise, where for the first time he underlies the importance of the correlations for the indetermination and the idea for indescribability of the world at a quantum-mechanics level, and I've been admiring his reflections. Later on we have seen appearing philosophical treatments about the dialectics

ниво и съм се възхищавал на неговата мисъл. По-късно се появили философски разработки за диалектиката на единното и множественото и аспекта на света като единна неразложима единица. Че светът има аспект „холо“ (единна неразложима единица) това е без съмнение, той има и аспект „множество“, пространство и време – това също е неоспоримо, но че преходът от „холо“ към „множество“ е на базата на холограма е твърде спорно. Най-малко за това, че никак не обяснява прехода от „множество“ към „холо“, както и други твърдо установени „вселенски“ факти, като Големия взрив поставил началото на нашата физическа Вселена (Т. Колев). Холографната хипотеза за неврофизиологичната памет (поскоро холографният модел на неврофизиологичната памет) на К. Прибрам спечели много умове и без съмнение изигра важна роля (най-малко при нас) за осъзнаване на конкретните пътища за реализация на идеята за лично безсмъртие в нейния кибернетичен вариант. Но трябва да отбележим, че по-късно възникнаха модели, които по-успешно описват забележителните свойства на неврофизиологичната памет, като: обем, асоциативност и разпределеност, както и процесите в самата памет, а заедно с това и психичните процеси.

Кои данни в последно време са от толкова голямо значение и с толкова важни последици, че да да могат да революционизират нашето разбиране за човешката психика и реалността?

Трудно е да се каже! Но ние сме впечатлени преди всичко от развитието на синергетиката (теория на самоорганизацията) и бързото и проникване и приложение в много области, включително и при решаване на психофизиологичния и психофизичния проблем. Достатъчно е да се припомни моделът спин-стъкло за процесите в невронните мрежи предложен от Дж. Хопфилд, както и монографията на Х. Хакен „Самоорганизация и информация“. По същество синергетиката е втора вълна на синтез на знанието, от типа на това, което се случи през 50-те, 60-те години на XX в. с възникването на Обща теория на системите, но без крайните философски обобщения, с много повече знания и математика. Но без съмнение този процес на

of the unity and the multitude and the world's aspect as an unified and indecomposable unity. There is no doubt that the world has a "holo" aspect (an unified and indecomposable unity), there is also another aspect however, which is "multitude", space and time that is also undeniable. However, the transition between from "holo" to "multitude" is grounded on a holograph is quite disputable. At least, it does not explain in anyway the transition between the "multi" and "holo", as well as many other well known facts about the universe e.g. the "big bang" placed the beginning of our physical Universe (T. Kolev). The holograph hypothesis for the neuro-physiological memory (and it is more accurate to say the holograph model of the neuro-physiological memory) by Karl Pribram played an important role (at least for us) for the understanding of the exact means for the realization of the idea of personal immortality in its cybernetic version. However, it should be noted different models have been developed afterwards which were able much more successfully to explain the unique properties of the neuro-physiologic memory such as: volume, associativity, and distributiveness, as well as the processes in the memory itself – leading to an insight of the mental processes.

In recent times, what data has been accumulated that is of such huge impact and importance, that it can revolutionize our understanding for human psyche and reality?

It is difficult to say! We are mostly impressed by the development of the synergetic (the theory of the self-organization) and its fast penetration and application in many areas including for the resolution of the Mind-Body Problem & and the Mind-Physics Problem. It is enough to recall the spin-glass model by John Hopfield, as well as the Herman Haken's monograph "Self-organization and information". In essence, the synergetic is a second wave knowledge synthesis, of the same type as what happened by 50-s, 60-s of the twentieth century with the emergence of the General System Theory, but without the ultimate philosophical generalizations, and with much more knowledge and mathematics. There is no doubt that this process of synthesis will be spread up to the higher levels of generalization, imposing actualization and new golden age for the General System Theory and

ниво и съм се възхищавал на неговата мисъл. По-късно се появили философски разработки за диалектиката на единното и множественото и аспекта на света като единна неразложима единица. Че светът има аспект „холо“ (единна неразложима единица) това е без съмнение, той има и аспект „множество“, пространство и време – това също е неоспоримо, но че преходът от „холо“ към „множество“ е на базата на холограма е твърде спорно. Най-малко за това, че никак не обяснява прехода от „множество“ към „холо“, както и други твърдо установени „вселенски“ факти, като Големия взрив поставил началото на нашата физическа Вселена (Т. Колев). Холографната хипотеза за неврофизиологичната памет (поскоро холографният модел на неврофизиологичната памет) на К. Прибрам спечели много умове и без съмнение изигра важна роля (най-малко при нас) за осъзнаване на конкретните пътища за реализация на идеята за лично безсмъртие в нейния кибернетичен вариант. Но трябва да отбележим, че по-късно възникнаха модели, които по-успешно описват забележителните свойства на неврофизиологичната памет, като: обем, асоциативност и разпределеност, както и процесите в самата памет, а заедно с това и психичните процеси.

Кои данни в последно време са от толкова голямо значение и с толкова важни последици, че да да могат да революционизират нашето разбиране за човешката психика и реалността?

Трудно е да се каже! Но ние сме впечатлени преди всичко от развитието на синергетиката (теория на самоорганизацията) и бързото и проникване и приложение в много области, включително и при решаване на психофизиологичния и психофизичния проблем. Достатъчно е да се припомни моделът спин-стъкло за процесите в невронните мрежи предложен от Дж. Хопфилд, както и монографията на Х. Хакен „Самоорганизация и информация“. По същество синергетиката е втора вълна на синтез на знанието, от типа на това, което се случи през 50-те, 60-те години на XX в. с възникването на Обща теория на системите, но без крайните философски обобщения, с много повече знания и математика. Но без съмнение този процес на

of the unity and the multitude and the world's aspect as an unified and indecomposable unity. There is no doubt that the world has a "holo" aspect (an unified and indecomposable unity), there is also another aspect however, which is "multitude", space and time that is also undeniable. However, the transition between from "holo" to "multitude" is grounded on a holograph is quite disputable. At least, it does not explain in anyway the transition between the "multi" and "holo", as well as many other well known facts about the universe e.g. the "big bang" placed the beginning of our physical Universe (T. Kolev). The holograph hypothesis for the neuro-physiological memory (and it is more accurate to say the holograph model of the neuro-physiological memory) by Karl Pribram played an important role (at least for us) for the understanding of the exact means for the realization of the idea of personal immortality in its cybernetic version. However, it should be noted different models have been developed afterwards which were able much more successfully to explain the unique properties of the neuro-physiologic memory such as: volume, associativity, and distributiveness, as well as the processes in the memory itself – leading to an insight of the mental processes.

In recent times, what data has been accumulated that is of such huge impact and importance, that it can revolutionize our understanding for human psyche and reality?

It is difficult to say! We are mostly impressed by the development of the synergetic (the theory of the self-organization) and its fast penetration and application in many areas including for the resolution of the Mind-Body Problem & and the Mind-Physics Problem. It is enough to recall the spin-glass model by John Hopfield, as well as the Herman Haken's monograph "Self-organization and information". In essence, the synergetic is a second wave knowledge synthesis, of the same type as what happened by 50-s, 60-s of the twentieth century with the emergence of the General System Theory, but without the ultimate philosophical generalizations, and with much more knowledge and mathematics. There is no doubt that this process of synthesis will be spread up to the higher levels of generalization, imposing actualization and new golden age for the General System Theory and

синтез ще се разпростре и до най-високите нива на обобщение, което предвещава актуализация и втора младост на обща теория на системите и нов изненадващ и зашеметяващ поглед към света.

Можем ли да смятаме смъртта и състоянията на прага на смъртта за преместване на нечие съзнание от едно ниво на реалността на друго?
За хора като нас, които изследват личното безсмъртие, тези явления представляват изключителен интерес. За пръв път се запознахме с тях от монографията на Р. Муди. По-късно чрез трансперсоналната психология на Станислав Гроф. За съжаление спекулациите – не в добрия смисъл на думата – по тази тема са огромни. Ефектите на холотропното състояние на психиката не подлежат на съмнение, въпросът е в обясненията в теоретичното възпроизвеждане. Мисля, че теорията по тези въпроси даже още не е дори в зародишно състояние. Приемането на идеята за лично безсмъртие в нейния кибернетичен вариант по принцип и нейното обобщение водят до системен модел на Вселената. Без да навлизаме в подробности, този системен модел допуска резонансно взаимодействие между мозъка на индивида и тази реалност, която днес наричаме „физически вакуум“. Това резонансно взаимодействие е възможно да бъде отговорно за част от тези ефекти наречени най-общо „холотропно състояние на психиката“. На предстоящата международна среща по трансперсонална психология, която ще се провежда в България, замисляме да излезем с публикация на тази тема.

Как да си обясним неща като архетиповите преживявания, неочакваните срещи с колективното несъзнавано и други, които настъпват при променени състояния на съзнанието? Осъзнатите сънища (необичайно ярки сънища, в които спящият осъзнава, че е буден), посещения в действителност на паралелни реалности ли са и нива на съществуване в други реалности? Синхроничностите, необичайните и психологически значими съвпадения, „проби“ в реалността и бъдещето ли са?
Нашият отговор на тези въпроси е на базата на

new surprising and stunning insight for the world.

Can we think of death and the near-death experiences as a kind of transition of once mind from one level of reality to another?

For people like us, investigating the personal immortality, these phenomena are of extreme interest. We became aware of these for the first time from the R. Moody monograph. Later on, through the transpersonal psychology by Stanislov Grof. Unfortunately, the jobbery on this field is huge. The effects of the holotropic state of mind are facts; the difficulty is in their explanation. I think, that the theory on these questions is not even in an embryonic state. The acceptance of the idea for personal immortality in its cybernetic version in principle and its generalization lead to a system approach for the Universe. Without going into deep detail, this system approach supposes a resonance interaction between the individual brain and the reality that we call today "physical vacuum". This resonance interaction is potentially responsible for a fraction of these effects that we call generally holotropic state of mind. We consider having a presentation on this topic on the transpersonal psychology summit that will be held this year in Bulgaria.

And what about the archetypal experiences, the unexpected contacts with the collective subconscious and other experiences which happen with the change in the state of consciousness? And what about lucid dreams (unusually bright dreams in which the dreamer is aware of his state), are they visits to parallel universes or levels of existence in other realities? And Deja vu's, the unusual and psychologically significant coincidences, are they a kind of a "leak" in reality and the future?

Our response on this question is grounded on the system approach to the Universe, but it cannot be exposed here without knowledge of the model itself. The formula-

системния модел на Вселената, но не може да се изложи без познаване на самия модел. Изложението на модела е твърде обемисто и не може да стане тук.

Най-точната „картина“ на реалността в момента?

Едва ли може да се говори за най-точна „картина“ на света или реалността. Съществуват различни картини на реалността – физическа картина на света, астрономическа картина на света, философска картина на света (тук изобщо не говорим за митологичната картина на света или религиозната картина на света, както и за това, че философията не предлага единна картина, а множество от картини, както и за това, че дори физиката не предлага единна и съгласувана картина на света). Тези различни картини на света имат общи моменти и различия и отразяват различни аспекти на действителността. Но картина на света могат да предложат само фундаментални науки, чиито закони могат да бъдат екстраполирани и обобщени за цялата реалност. Новото, което искаме да отбележим, е че моделът за лично безсмъртие, който описва една сингулярност от друг тип (не гравитационна, не енергийна) ползва фундаменталното понятие информация и екстраполира по естествен път до мащаба на цялата реалност системни закономерности, като по този начин прави възможна картина на света от системна гледна точка. Това е съвършено нова картина на света и нейната интерпретация може да се окаже изключително евристична в другите сфери – астрономия, физика, психология и пр. Ето защо системният модел на Вселената трябва да придобие по-широка популярност да се интерпретира, да бъде подложен на анализ и проверка. Когато беше публикуван за пръв път на Първата национална конференция с международно участие на българското астронавтическо общество „Космос 85“ във Варна, проведена се през ноември 1985, този модел не беше разбран, не беше коментиран и не получи нужната популярност. Може би е време той да бъде изваден от забрава.

интервю Saint Eugenius фотография личен архив

tion of the Universe model is quite massive and cannot be provided here.

Which is the most accurate “picture” of reality that we have at the moment?

We can hardly speak about one most accurate “picture” (notion) of the world or the reality. There are multiple “pictures” of the reality (world) – physical one, astronomical one, and philosophical one. (and it is important to state that we do not talk at all here about any mythological or religious pictures of the world, as well as that the philosophy does not offer an unified picture, but rather multiple, and the fact that even the modern physics does not offer an unified and coherent picture of the world) Some of these pictures have common instants and differences and reflect different aspects of the reality. However, it should be outlined here that any “picture” of the world can be offered only by fundamental sciences which laws can be extrapolated and generalized up to the whole reality. The innovation, that we would like to highlight here, is that the model for personal immortality, by describing a singularity of different type (non gravitational, non-energy) uses a fundamental notion “information” and extrapolates in a natural way up to the scale of the whole reality system laws and by this means makes possible a picture of the world from a system (system approach) point of view. This is a new picture of the world and its interpretation can be exclusively heuristic applied to other fields of the science – astronomy, physics, psychology etc. This is why the system approach (system model) of the Universe should acquire wider popularity, to be interpreted, and to undergo future analysis and verification. The model, published for the first time on the First National Conference with international participation of the Bulgarian Astronautic Society “Cosmos 85” Varna, November 1985, it has not been understood, commented and it did not gather publicity. Maybe it is time for it to be taken out from the oblivion. ▲

interview Saint Eugenius photography personal archive

